

hørte herhen, saa godt, som Kommissionen formaade, i alt Fald var den meget alsidig og meget omfangsrig. Siden har Sagen været behandlet paa Rigsdagen i to Samlinger, ved første og anden Behandling, og Udvalg har der været hver Gang. Den har været behandlet og drøftet paa Møder, paa Vælgermøder, og der har været foretaget et Valg i Mellemtiden. Jeg tror virkelig ikke, man med nogen som helst Ret kan sige, at denne Sag ikke er bleven drøftet tilstrækkeligt, siden den forelaa her.

De Herrer have jo ikke draget et eneste Spørgsmaal frem, som De ikke have kunnet faa Svar paa. Hvad er det, de Herrer ønske at vide? Hvad ville De vide mere end det, de hidtil have faaet at vide? Ja der er et Punkt, de Herrer have nævnt: Forligsforhandlingerne paa Hotel Phoenix. Det var det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), der nævnedes det. Men han har jo faaet fuldstændig Rede paa, hvad der der passerede, for saa vidt det vedrører Ordningen, Forligsordningen, som den kaldes. Overenskomsten, som de tre Venstregrupper ere enedes om, ligger fuldstændig klart for. Heller ikke paa dette Omraade er der noget, som er blevet skjult. Derfor er det ikke med nogen som helst Ret, De tale om Kulisseforhandlinger, om hemmelige Forhandlinger, som vi skulle tage Konsekvenserne af, hvis Resultater vi skulle gennemføre. Nej, denne Sag ligger saa aabent, som nogen som helst anden Sag af nogen Betydning har foreligget før paa Rigsdagen. Saadan er jo Forholdet, og det ønsker jeg dog skulde siges her. Er dette ikke rigtigt, venter jeg, at de Herrer ville paavise, at det ikke forholder sig saaledes.

Saa er der en anden Paastand — eller et andet Slagord er det maaske snarere —, som er kommet frem. Det er dette om de brudte Løfter, denne Paastand, at vi skulle have lovet vore Vælgere noget, vi ikke agte at holde. Nu gad jeg for Resten se, hvorledes det vilde tage sig ud, dersom alle vi 114 Folketingsmænd stod paa vore Vælgermøder og gjorde Rede for en bestemt Sag og sagde: Dette vil jeg, dette er min Opfattelse, den vil jeg gennemføre. Fik vi saa nogen Sinde noget? Var der saa to af disse 114, der havde udtalt sig ens? Det kunde hænde, men saa mange, at de var nok til at gennemføre denne Sag, vilde der aldrig blive. Nej det, vi have lovet paa vore Vælgermøder og lovet vore Vælgere, og som i Virkeligheden er bindende for os, er, at vi ville arbejde

for en bestemt Gennemførelse af denne Sag, saa langt vi kunne komme. Det er det, vi have gjort, og det er det eneste fornuftige, vi kunde gøre. De Herrer, som bebrejde os, hvad de mene, vi have lovet og ikke holdt, ere stillede paa samme Maade. De love ogsaa, men de kunne sandelig aldrig gennemføre alt det, de love, det vil Tiden rimeligvis en Gang vise.

Blandt de Løfter, vi skulle have givet fra vor Side, er ogsaa dette om Tjenestetidens Nedsættelse. Det var noget, som det ærede Medlem fra Middelfart var ret stærkt inde paa, og han citerede i ret stort Omfang forskellige Udtalelser. Han citerede blandt andet ogsaa mine Udtalelser. Han læste dem op af Rigsdagstidende, og han læste dem godt op, den Lov skal jeg give ham. Jeg er aldeles vis paa, at som han læste dem, kom de til at virke meget stærkere end den Gang, jeg brugte dem her i April Maaned. Det ærede Medlem har jo gaaet i god Skole. Der er noget af en Skuespiller i ham, i alt Fald noget af en dygtig Taler. Han har gaaet i mange Skoler, civile og militære. Vi hørte for Resten ogsaa forleden, at han havde lært, hvorledes man skal bære sig ad for at faa Publikum til at klappe — det har han vel ogsaa lært i en Skole.

Men det ærede Medlem kan læse op alle de Udtalelser, han vil; han vil deri finde eet: Et Løfte om, at man vil arbejde i den antydede Retning. Jeg har udtalt, at jeg vilde arbejde for Tjenestetidens Nedsættelse, og hvad mere er, jeg har gjort det. Det ærede Medlem sagde, at han havde glædet sig over, hvad jeg havde gjort indtil den Tid, men den Gang forelaa der i Virkeligheden ikke noget til Afstemning, i alt Fald ikke det, som foreligger nu. Vi ere komne længere paa dette Omraade — ikke saa langt, som jeg ønskede, det skal jeg gerne sige her, jeg kunde have ønsket — og jeg tror, det var forsvarligt —, at vi var komne endnu længere, men det have ikke tilstrækkelig mange ment, derfor ere vi blevne staaende der, hvor vi staa.

Men der er alligevel sket et betydeligt Fremskridt, det maa det ærede Medlem vist indrømme. Det kan være, at han er lige saa langt ude som det ærede Medlem fra Rudkøbing (P. Munch), men jeg tror det dog ikke, han udtalte sig i alt Fald ikke saa yderliggaaende. Det ærede Medlem fra Rudkøbing sagde nemlig i Gaar noget, som var højst mærkværdigt. Han sagde, at „det vilde være meget ærligere og meget mere tiltalende, om man